

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **A. T.**, nar. X, bytem X, zastoupené Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, IČ 00064581, se sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 00 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2013 čj. S-MHMP 1016302/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ze dne 8. 10. 2013 čj. S-MHMP 1016302/2013 se ruší a věc se vrací zpět žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11.228,- Kč k rukám právního zástupce žalobkyně do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2013 čj. S-MHMP 1016302/2013, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 9, odboru občansko správního, vydané dne 10. 7. 2013 pod čj. R.OOS 319/2013, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) jehož skutkovou podstatu naplnila tím, že:

- dne 12. 2. 2013 v rozmezí mezi 19:40 až 19:50 hod. v OC Galerie Harfa, ul. Českomoravská 15a v Praze 9 v prodejně H&M odebrala z regálu zboží v hodnotě 2.195,- Kč (4 ks dětských bund zn. Chi a Long), toto zboží ukryla do černé koženkové tašky vyložené krabicí s hliníkovou fólií sloužící k odstínění signálu mezi ochranným čipem oděvu a snímačem v bezpečnostním rámu a s tímto zbožím prošla pokladní

zónou bez zaplacení, tedy úmyslně způsobila škodu na cizím majetku krádeží věci z takového majetku.

Za uvedený přestupek byla žalobkyni podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 50 odst. 2 přestupkového zákona udělena sankce ve formě pokuty ve výši 4.500,- Kč a v souladu s § 15 odst. 1 písm. a) citovaného zákona také sankce propadnutí věci a to koženkové tašky zn. Pieces vyložené krabicí se stínící hliníkovou fólií, jelikož jde o věc, která byla užita ke spáchání přestupku. Současně byla žalobkyni v souladu s § 79 odst. 1 přestupkového zákona uložena povinnost uhradit státu náklady řízení v částce 1.000,- Kč.

Žalobkyně v žalobě vznesla prakticky jedinou žalobní námitku, kdy nesouhlasí s postupem správních orgánů obou stupňů poté, co v rámci správního řízení podala blanketní odvolání (nesprávně v žalobě označováno jako rozklad – pozn. zdejšího soudu) proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Žalobkyně má z to, že správní orgány postupovaly nezákonně neboť aniž by podané odvolání vůči prvoinstančnímu rozhodnutí splňovalo všechny náležitosti dle § 82 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) jelikož bylo blanketní, správní orgán prvního stupně postoupil spisový materiál žalovanému, přičemž ani tento následně nepostupoval dle názoru žalobkyně v souladu se zákonem, když žalobkyni nevyzval k odstranění vad podání a odvolání jakožto nedůvodné, bez znalosti konkrétních odvolacích námitek zamítl.

Žalobkyně namítá, že uvedený postup je v hrubém rozporu s § 37 odst. 3 správního řádu, dle kterého nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobkyně má za to, že pakliže správní orgán prvního stupně, ani žalovaný neučinili žádné kroky k odstranění zmíněných vad doplněním blanketního odvolání, byl jejich postup v rozporu s uvedeným ustanovením správního řádu. K podpoře svých závěrů dále žalobkyně odkazuje na komentářovou literaturu ke správnímu řádu a také na judikaturu správních soudů, jež se již podobnými případy zabývaly (rozhodnutí Krajského soudu Hr. Králové, pobočka Pardubice ze dne 14. 2. 2008 čj. 54 Ca 1/2008).

Žalovaný ve vyjádření k žalobě k námitce žalobkyně uvádí, že dne 24. 7. 2013 žalobkyně podala prostřednictvím jejího zástupce blanketní odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s tím, že odvolání bude doplněno do 15 dnů. Do dne 3. 9. 2013, kdy byl spisový materiál zaslán žalovanému však uvedené odvolání doplněno nebylo. Žalovaný odkazuje v tomto směru na zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, konkrétně na ustanovení § 16 zmíněného zákona, podle něhož je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta. Z uvedeného ustanovení žalovaný dovozuje, že advokát by měl být znalý právních předpisů a postupovat v souladu s nimi i se zájmy svého klienta. Žalobkyně ani její právní zástupce tudíž neměli spoléhat, že pokud sami určili lhůtu, do kdy odvolání doplní, bude je správní orgán prvního stupně či odvolací správní orgán vyzývat k odstranění uváděných vad daného podání.

Dle názoru žalovaného by bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, pokud by v situaci, kdy právní zástupce žalobkyně sám učinil příslib doplnit odvolací námitky, činit výzvu k doplnění také z jeho strany. Žalovaný dodává, že se oprávněně domníval, že právní zástupce svému příslibu dostojí a jelikož tak neučinil, přezkoumal rozhodnutí z hlediska jeho zákonnosti v zájmu dodržení zásady dvojinstančnosti správního řízení.

Z předloženého spisového materiálu vyplynuly následující pro případ relevantní skutečnosti.

Dne 10. 7. 2013 pod čj. R.OOS 319/2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce dne 24. 7. 2013 odvolání ve znění: „*Proti uvedenému rozhodnutí (správního orgánu prvního stupně – pozn. zdejšího soudu) podává obviněná prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, které tento odůvodní ve lhůtě 15 dnů.*“

Dne 3. 9. 2013 předložil prvostupňový správní orgán odvolání žalobkyně spolu se spisovým materiálem žalovanému s tím, že právní zástupce žalobkyně podané odvolání dosud stále neodůvodnil.

Žalovaný dne 8. 10. 2013 napadeným rozhodnutím čj. S-MHMP 1016302/2013 odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž z odůvodnění je zřejmé, že vycházel z nedoplněného odvolání podaného v podobě zmíněné výše.

Městský soud v Praze přezkoumal dle ustanovení § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba **je důvodná**.

V rámci projednávané věci není sporu o skutkovém či právním hodnocení případu žalobkyně, která se svým jednáním dopustila přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona.

Klíčová a jediná žalobní námitka, jež soud posuzoval směřovala toliko proti procesnímu postupu správních orgánů, které ač neměly k dispozici bezvadné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nijak se touto skutečností nezabývaly, respektive neučinily žádné kroky, jež by k odstranění vad podání směřovaly.

Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Tedy každé podání, které má být posouzeno jako odvolání (přičemž správní orgán je dle § 37 odst. 1 správního řádu povinen posuzovat podání podle skutečného obsahu), musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody).

Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou

lhůtu. Na tomto místě lze přisvědčit žalobkyni v tom, že uvedený názor vyplývá s dnes již ustálené judikatury správních soudů, přičemž zmínit lze zřejmě nejčastěji citovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, čj. 54 Ca 1/2008 - 30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS, který zmínila také žalobkyně či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53.

V inkriminované věci však žalovaný ke zmíněnému postupu nepřistoupil a žalobkyni s doplněním blanketního odvolání ze dne 24. 7. 2013 v rozporu s § 37 odst. 3 správního řádu žalobkyni nepomohl ani ji k doplnění nevyzval. Právě druhá z alternativ spolu se stanovením přiměřené lhůty se soudu jeví jako nejvhodnější možnost zejména s ohledem na fakt, že žalobkyně byla zastoupena advokátem. Žalovaný však o odvolání žalobkyně rozhodl, aniž by znal její přesné odvolací námitky, což je postup, který je v rozporu se správním řádem.

Městský soud v Praze dospěl k závěru, že v posuzované věci nebyl postup žalovaného v souladu se zákonem. Žalovaný pochybil, když nepostupoval podle § 37 odst. 3 správního řádu, podle něhož nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Na uvedeném závěru o povinnostech žalovaného nic nemění ani fakt, že byla žalobkyně zastoupena advokátem, jehož vztah s klientkou či plnění povinností vyplývajících ze zákona o advokacii potažmo stavovských předpisů nepřísluší soudu ani správním orgánům hodnotit.

S ohledem na výše uvedené městský soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobkyní na dané řízení představují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a dále náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2014 – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu] právní služby v částce 3.100,- Kč za jeden úkon, celkem 6.200,- Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradu hotových výdajů v částce 300,- Kč za jeden úkon, celkem 600,-Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Právní zástupce prokázal soudu, že je plátcem DPH, a proto se zmíněná částka zvyšuje o hodnotu příslušné daňové sazby. Žalovaný je tudíž povinen zaplatit žalobci celkem 11.228,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. srpna 2014

JUDr. Miroslava Hrehorová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová